

MINUUT

Post:

Redakteur:

Ter visie vóóraf aan:

Rubricering:

Informatiekopie aan:

VERTROUWELIJK

LML/327/80

13 oktober 1980

No.

(Datum)

Aanvullingen/Wijzigingen

./.

Hierbij moge ik Uwer Excellentie mijn incidenteel
rapport nr. IH/1/80, met als onderwerp "de dag van
Jusuf" aanbieden.

J. Lingel

Kolonel der Infanterie,
Landmacht, tvs Marine,
tvs Luchtmacht Attaché

AAN: Z.E. de Minister van Defensie
d.t.v. Chef Defensie Staf 3 x

Z.E. de Chef Landmacht Staf 1 x

Z.E. de Chef Marine Staf 1 x

Z.E. de Chef Luchtmacht Staf 1 x

s.a.s. Z.E. de Minister van
Buitenlandse Zaken 1 x

z.o.z.

Paraaf typiste

Mede afdoening van agenda no.:

Rappel:

Bron:EW

Onderwerp: De dag van Jusuf

De opmerkelijke Minister van Defensie, Generaal Jusuf, die de laatste twee jaar al zoveel van zich heeft laten horen door de vele veranderingen die hij bij de krijgsmacht heeft weten te bewerkstelligen en, waarover ik in voorgaande rapporten reeds meerdere malen berichtte, zorgde op 5 oktober jl., de verjaardag van de krijgsmacht, opnieuw voor een verrassing.

In plaats van de gebruikelijke 5 oktober parade op Senayan, een grote parkeerplaats bij het bekende nationale stadion, organiseerde Jusuf nu een parade op de Jagorawi, de nieuwe 4-baans autostrada die Jakarta met Bogor en Ciawi verbindt. Er waren uitgebreide voorbereidingen aan vooraf gegaan. Gedurende een aantal dagen was de autoweg op bepaalde tijden gesloten geweest voor het verkeer.

De beweegredenen van Jusuf om het deze keer op de autobaan te doen waren dat de krijgsmacht van het volk is en uitgerust en bewapend is met het geld van het volk dat dan dus weleens wil zien hoe dat eruit ziet. Bovendien paste het in zijn streven van de laatste jaren om de krijgsmacht geliefd bij het volk te maken, want een krijgsmacht welke niet op steun kan rekenen van het volk is geen goede krijgsmacht. Vooral Jusuf's nieuwe actie "ABRI masuk Desa" (de krijgsmacht helpt het dorp) waarmede het leger op allerlei gebieden zoals wegenaanleg en verbetering daarvan, bruggenbouw, irrigatie, hygiëne, watervoorziening, verbetering en herstel van scholen, hospitaaltjes e.d. de bevolking in de provincies te hulp komt, draagt er veel toe bij dat de ABRI de sympathie van het volk krijgt. Deze actie zal elk jaar gedurende een aantal weken worden herhaald.

Jusuf nu, heeft willen laten zien aan de President, aan de regering, aan de buitenlandse vertegenwoordigers (Ambassadeurs en Militaire Attaché's) en aan de belasting betalers dat het volk en de krijgsmacht één is. En daar is de Minister uitstekend in geslaagd.

Meer dan een miljoen mensen kwamen van heinde en ver om de parade bij te wonen. Wegen geraakten versperd, verkeersopstoppingen waren er vele, twee van de vier banen van de autostrada werden overspoeld door de toeschouwers zodat slechts twee van de vier voor de parade geplande opmarswegen konden worden gebruikt waardoor de parade 2x zolang duurde. De officiële tribunes inclusief die waar de President, de Ministers, de Ambassadeurs etc. zaten werden bijna overstroomd. De voor de bewaking en orde aangewezen militairen en politie hadden strikte orders

- 2 -

om lief te zijn voor de bevolking en dat deden ze ook zodat er toestanden ontstonden die bijna te vergelijken waren met het binnentrekken van de geallieerde legers in de steden en dorpen van West-Europa in 1944/45. Het deed mij ook denken aan de "victory parade" van de geallieerden in juni 1945 in Amsterdam waar H.M. Koningin Wilhelmina op het balkon van het Paleis op de Dam de parade afnam.

Het was de grootste parade die men in Indonesië sinds 1950, het jaar van de bevrijding, had gehouden. Er was het volgende te zien.

Aan luchtstrijdkrachten ongeveer 110 vliegtuigen van het type Skyhawk, F-5E Tiger fighter interceptor, F-86 Sabre jets, L-29 Dolphin, OV-10 Bronco, helicopters van Bell Sioux, BO-105, Puma en Allouet II. Tien Herculeessen vervoerden een bataljon parachutisten (+ 600 man) dat een massale luchtlanding maakte bij wijze van spreken vlak voor de neus van de President. Een aantal F-27 Friendships "dropten" van een hoogte van 12.000 voet een veertigtal "skydivers" die een sensationele vrije val demonstreerden met gekleurde rookpotten vastgemaakt aan de laarzen.

Het leger marcheerde te voet dan wel gemotoriseerd en gemechaniseerd met zeven brigades van vier bataljons elk (+ 16.000 man) aan ons voorbij, inbegrepen onder meer een brigade mariniers, de mobiele brigade van de politie en brigade's commandos en parachutisten. Zij voerden o.a. met zich mede AMX-tanks, AMX-pri's uit Nederland, pantservoertuigen van het type V-150, luchtdoelartillerie, zware mortieren en allerlei voertuigen van lichte jeeps tot zware vrachtauto's.

De totale sterkte van de deelnemende strijdkrachten was + 20.000 man en de parade duurde ruim 2½ uur inclusief de door het publiek zeer gewaardeerde oorverdovende demonstraties van de luchtmacht boven en soms zelfs vlak boven de hoofden van de toeschouwers.

Gedurende de ruim 2½ uur stonden de President, de Minister van Defensie ts. opperbevelhebber Generaal Jusuf, de plv. opperbevelhebber Admiraal Sudomo, de drie Chefs van Staven en de Commandant van de politie op het erepodium deze demonstratie van de krijgsmacht, gedragen door het volk, toe te zien.

Het was de dag van Jusuf, de bescheiden, eenvoudige, integere generaal die, voordat President Soeharto hem Minister van Defensie tevens opperbevelhebber maakte, 12 jaar lang Minister van Industrie was geweest. Velen dachten twee jaar geleden "hoe kan dat nou" want er waren andere, krijgshaftiger kandidaten. Zelden heeft men een completere gedaanteverwisseling gezien als in het geval van Jusuf. Het uniform staat deze man als aan zijn lijf gegoten en hij ontwikkelde zich tot een leider en een generaal die het vertrouwen en de enthousiaste medewerking van zijn ondergeschikten kreeg; een tweede Sudirman die in de jaren 1945/50 de guerillastrijdkrachten van de Republiek bezielde, maar die op jonge leeftijd stierf.

- 3 -

Jusuf, de Minister die zijn medeministers het voorbeeld geeft hoe in deze tijd hun ambt te vervullen. Niet achter het bureau blijven zitten, zegt hij, niet de cocktailparties en recepties aflopen, niet vele reizen naar het buitenland maken, dat moeten ze overlaten aan hun ondergeschikten, maar erop uit, de provincies in, de dorpen bezoeken en het platteland teneinde zich op de hoogte te stellen van de noden en behoeften van het volk. Niet achter het bureau, waar de neergelegde rapporten veelal de zaken te fraai voorstellen, maar "te velde" wordt men gewaar wat er gedaan moet worden.

Jusuf, de man die in de afgelopen twee jaar op velerlei gebied de levensomstandigheden van zijn soldaten verbeterde, de discipline herstelde, de krijgsmacht die er materieelgewijs slecht bij stond van gedeeltelijk nieuw, maar door beperkte financiële middelen ook van overtollig en reeds gebruikt materieel van andere landen voorzag en nu met de reeds eerdergenoemde geheel nieuwe actie "ABRI masuk Desa" (de krijgsmacht helpt het volk) ook de levensomstandigheden van het volk wil verbeteren.

Jusuf, een man die het politieke spel niet ligt, dat laat hij aan anderen over, maar die open praat met dissidenten en studenten die bij hem komen met hun klachten en hun stoom afblazen. Laten de politieke partijen het intern en onderling maar oneens zijn, zo zegt hij, zolang de ABRI een hechte eenheid is, gedisciplineerd, tevreden, met goede leiders en zich houdt aan hun Sapta Marga (de zeven beloften) dan is de zonodige stabiliteit voor de opbouw van het land gegarandeerd.

Hij wil geen politieke gevangenen en is tegen het oppakken van dissidenten of studenten die misschien maandenlang zonder te worden verhoord en berecht worden vastgezet. Laat die oude heren, zo zegt hij, die stuurlui aan de wal, maar praten wanneer hij het over dissidenten heeft. En de studenten mogen van hem van alles zeggen en schrijven binnen de grenzen van de kampus, maar niet daarbuiten.

Jusuf ziet ook steeds minder militairen in civiele functies, zoals hoofden van desa's, camats, bupati's gouverneurs en ambassadeurs. Laat dit aan de burgers over die hiervoor bekwaam zijn. Het is ook logisch nu de krijgsmacht die in de vijftiger jaren zo groot was wordt ingekrompen en een professioneler aanzicht krijgt. Men zit straks niet meer met dat grote surplus aan officieren en onderofficieren uit de tijd van de vrijheidstrijd en daarna volgende confrontaties voor wie nog een functie moest worden gevonden omdat de pensioenen en uitkeringen ten ene male te laag waren om ervan te kunnen leven.

Er zijn mensen die bij Jusuf komen om hun ontevredenheid te uiten over de President. Maar, antwoordt Jusuf hen, weten jullie iemand die het beter kan doen. Volgens Jusuf staan die mensen dan met hun mond vol taden. Mij lag de vraag op de lippen "maar zeggen ze dan nooit, U"?

- 4 -

Zoals bekend is Jusuf een van de drie generaals die President Soeharto in 1965 aan de macht hielp door naar wijlen Soekarno te gaan en hem te adviseren af te treden ten gunste van Soeharto. Jusuf is steeds loyaal gebleven aan de President en heeft voorzover ik begriip nog nimmer laten merken dat hij het presidentschap zou begeren. Maar dat hij de laatste jaren door velen als een goede kandidaat hiervoor wordt gezien, niettegenstaande zijn Buginese afkomst, is zeker.